

۲۰ - بجز مظاهر عصمت همه مورد تغییر اند

و از حضرت بهاءالله در لوح عدل است قوله الاعلی: قل ان الاسماء هی بمنزلة الاثواب نزين بها من نشاء من عبادنا المریدین و نزع عن من نشاء امرا من لدنا و انا المقتدر الحاکم العلیم و ما نشاور عبادنا فی الانتزاع کما ما شاورناهم حین الاعطاء کذلک فاعرف امر ربک و کن علی یقین مبین .

و در لوح خطاب بنصیر است قوله الاعلی: و حال آنکه نقطه اولی مظهر قبلم جمیع این اذکار را از بیان محو فرموده و جز ذکر مرایا چیزی مشاهده نشده و نخواهد شد و آنها مخصص و محدود نبوده بشأنی که میفرماید الهی فانبعث فی کل سنة مرآتا و فی کل شهر مرآتا بل فی کل یوم مرآتا و فی کل حین فاطهر مرآتا التحکین عنک و این فضل در مرایا موجود مادامی که از مقابل شمس حقیقت منحرف نشوند و بعد از انحراف کل مفقود و غیر مذکور تالله الیوم مرایا محتجب مانده اند که سهل است بلکه طوریون منصعق شدند ... الیوم اگر کل من فی السموات و الارض مرایای لطیفه شوند و بلورات رفیعه منیعه ممتنعه گردند و بعبادت اولین و آخرین قیام نمایند و اقل من حین درین امر بدیع توقف نمایند عند الله الا شیئی محض مشهود آیند و معدوم صرف مذکور گردند .